

„Waarde medeburgers! Welk een genoeg, welk een innig genoeg smaken wij tans allen, daer wij ten loon van ons plichtmatig gedrag in de gelegenheid gesteld zijn, om elkander over en weder opnieuw welkom te mogen heten, op dezelfde plaats, waarvan wij voor eenige maenden, zoo wederregtelijk waren afgedreven. Dit genoeg, hoe stree-
lend ook, wordt echter niet weinig verbitterd, daar wij ons erinneren, met welk een grooter aantal van brave vaderlanders, wij weleer alhier gemeenschappelijk vergaderden en die nu helaas nog verre van ons verwijderd blijven. Willen wij derhalve dat genoeg volmaken, dan behoeven wij alle de verongelijkingen te vergeten, de deur tot verzoening te openen en de hand van broederschap gulhartig toe te reiken aan allen, van welke men gerustelijk vertrouwen kan, dat zij gezind zijn, om eenstemmig met ons, den tempel der vrijheid op een regelmatige wijs te helpen optrekken.”

„En waarom zouden wij aarzelen hen terug te roepen? Zijn niet de meesten onder hun even goede patriotten als wij? Hebben wij niet hetzelfde doeleinde? Laten wij ons dan haasten, mannen voor het vaderland te herwinnen, die welligt anders onverschillige aanschouwers zouden worden. Ja, mijne vrienden! ik herhale het, de meesten onder hun zijn even goede patriotten als wij. De misslagen, die zij begaen hebben, zijn meestal hun oorsprong verschuldigd aan misvattingen van het oordeel en geensints aan kwade opwellingen van een slegt hart. En wie zou iemand willen verwijten omdat zijn verstand gefaald heeft. Hoeveel verschoonlijker worden ook deze misvattingen zelfs indien wij de verloksele nagaan, die hen daartoe gebracht hebben. Pas ontslagen van de banden der slavernij, vonden eenige leiders goed de driften hunner medeburgers op te ruyen en hun verstand te beguichelen. Men sprak steeds van vrijheid, zonder juist het punct te bepalen, waer dezelve ophoudt en waer de losbandigheid begint. Men had den mond steeds vol van eene democratische regeeringsvorm, zonder van het representatief een woord te reppen. Hadt men hun herinnerd hunne plechtige belofte op de rechten van den mensch, die bepalen, dat de vrijheid de magt is, welke yder mensch toekomt, om te mogen doen al het geen anderen in